

Goigs a Sant Sebastià

Sant Llorenç d'Hortons

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: Església parroquial de Sant Llorenç
Alçada: 197

Coordenades:

Latitud: 41.47008
Longitud: 1.82307
UTM Est (X): 401724
UTM Nord (Y): 4591611

Classificació

Número de fitxa 08222 - 65
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Música i dansa
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVIII-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Religios
Titularitat Pública

Fitxes associades:

[Església de Sant Llorenç d'Hortons](#)

Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dt., 12/02/2013 - 01:00

Descripció

Goig en Lloança del Gloriós Màrtir Sant Sebastià. Devotament venerat a l'Església Parroquial de Sant Llorenç d'Hortons. Puix noblesa i sant valor/ vostre cor sempre mostrà:/ Siau-nos bon protector,/ màrtir, sant

Sebastià!. Vostre pare és de Narbona,/ vostra mare és milanesa./ el llinatge, bé us abona/ puix sou de l'alta noblesa./ Per això l'Emperador/ us nomena capità. Siau-nos bon protector,/ màrtir, sant Sebastià!. Professant Vós la milícia,/ cristià éreu tot dia:/ vivíeu net de malícia/ estimant Crist amb follia./ Per això, cohortador,/sou de tot bon cristià./Siau-nos bon protector,/ màrtir, sant Sebastià!. Ja l'Emperador s'ennova/ de que Jesús defenseu;/ llavors diu que això prova/ que Vós el deshonoreu./ Vós li parleu amb amor,/ mes ell us fa condemnar./ Siau-nos bon protector,/ màrtir, sant Sebastià!. El butxí ben ferm us lliga/ i aviat cruels sagetes,/ amb greus dolors i fatiga/ us deixen les carns desfetes./ Fins que sense compassió/ per extint us van deixar./ Siau-nos bon protector,/ màrtir, sant Sebastià!. Guarit per divina sort,/ altre cop apareguéreu/davant del tirá i més fort,/ sa follia reprenguéreu./ Llavors amb immens furor,/ cruel mort us féu donar./ Siau-nos bon protector,/ màrtir, sant Sebastià!. Vostre cos, féu que deixessin/ mal gitat en terra impura,/ fou en va que això féssin/ doncs algú en treure-us s'apura./ Santa Irene, com tresor,/ en digna fossa us posà / Siau-nos bon protector,/ màrtir, sant Sebastià!

Sant que sou, contra la pesta,/ advocat que sens tardança,/ens ajuda quan feresta,/ a ferir les gents es llança./ Sant que sou sempre el millor/ metge que ens plau d'invocar./ Siau-nos bon protector,/ màrtir, sant Sebastià!. Us estima i amb gest noble,/ per pregar-vos té dalera,/ Sant Llorenç d'Hortons, un poble que en silenci i pau prospera./ Màrtir sant, que amb abundor,/ cèlics béns us plau donar./ Siau-nos bon protector,/ màrtir, sant Sebastià!

Puix noblesa i sant valor/ vostre cor sempre mostrà:/ Siau-nos bon protector,/ màrtir, sant Sebastià!

Observacions:

El goig s'ha transcrit literalment, respectant l'ortografia de l'original.

Text antic revisat i adaptat per R. Vives i Sabaté. Música pel Mestre compositor Pere Vallribera

Història

Els goigs són cançons populars o poesies de caire religiós, adreçades als sants, santes, la Mare de Déu o Crist i tradicionalment es canten en les festivitats religioses. Acostumen a tenir dues parts: a la primera s'explica la vida, miracles i martiri del sant; mentre que a la segona se li fan peticions de protecció per a la comunitat.

La tradició dels goigs té els seus orígens en la representació dels misteris medievals. La primera vegada que es troba documentada la paraula goigs és a la Crònica de Ramon Muntaner (1325-1328), on consta que ja se'n cantaven, i el primer text conegut de goigs són els Goigs de Nostra Dona, conservats al manuscrit del Llibre vermell de Montserrat (de final del segle XIV). Els gremis i confraries, especialment la del Roser, popularitzen els goigs dels seus patrons respectius.

Malgrat tot, els goigs tal i com els coneixem i es canten actualment cal situar-la a partir de la determinació del Concili de Trento (1645), de potenciar la pietat popular a través d'aquest tipus de manifestacions litúrgiques. El gran moment de creació dels goigs fou el segle XVII, quan totes les esglésies parroquials, així com les capelles i capelletes més petites foren dotades d'aquestes manifestacions. Es desconeix el creador de la lletra i la música dels goigs, però quasi bé tots foren editats per impremta durant les primeres dècades del segle XX, i les músiques foren recompostes i arreglades també durant aquest període.

GOIGS EN LLOANÇA
DEL
GLORIOS MARTIR SANT SEBASTIA

Devotament venerat a l'Església Parroquial de Sant Llorenç d'Hortons.
Arquebisbat de Barcelona.

Puix noblesa i sant valor
vostre cor sempre moïtà:
*Siau-nos bon protector,
màrtir, sant Sebastia!*

Vostre pare és de Narbona,
vostra mare és milanesa,
el llinatge, bé us abona
puix sou de l'alta noblesa.
Per això l'Emperador
us nomena capità.

Siau-nos...
Professant Vós la milícia,
crisià éreu tot dia:
vivíeu net de malícia
estímant Crist amb follia.
Per això, conhortador,
sou de tot bon crisià.

Siau-nos...
Ja l'Emperador s'ennova
de que Jesús defeneu;
llavors diu que això prova

que Vós el deshonoreu.
Vós li parieu amb amor,
mes ell us fa condemnar.
Siau-nos...

El butxi ben ferm us lliga
i aviat cruels sagetes,
amb greus dolors i fatiga
us deixen les carns desfetes.
Fins que sense compassió
per extint us van deixar.

Siau-nos...
Guarit per divina sort,
altre cop apareguéreu
davant del tir i més fort,
sa follia repreneu'treu.
Llavors amb immens furor,
cruel mort us feu donar.

Siau-nos...
Vostre cos, feu que deixessin
mal giat en terra impura,
fou en va que això féssin
doncs algú en treure-us s'apura.

Santa Irene, com tresor,
en digna fossa us posà.
Siau-nos...

Sant que sou, contra la pesta,
advocat que sens tardança,
ens ajuda quan feretis,
a ferir les gens en llança.
Sant que sou sempre el millor
metge que ens plau d'invocar.

Siau-nos...
Us estíma i amb gest noble,
per pregar-vos té dolera,
Sant Llorenç d'Hortons, un poble
que en silenci i pau prospera.
Màrtir sant, que amb abundor,
cèlica béns us plau donar.

Siau-nos...
Puix noblesa i sant valor
vostre cor sempre moïtà:
*Siau-nos bon protector,
màrtir, sant Sebastia!*

Y. Preguem per nosaltres Sant Sebastia. B. Perquè siguem dignes de les promeses de Crist.

P R E G U E M

*O Déu omnipotent, mireu la nostra feblesa; feu que ens protegeixi la gloriosa intercessió del vostre
sant Màrtir Sebastia, perquè el pes dels nostres pecats ens aclapara. Per nostre Senyor.*

— — — — —

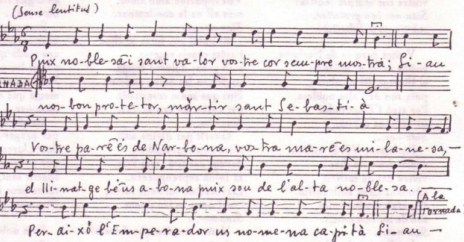
Text antic revivat i adaptat per R. Vives i Sabat. Música pel Mestre compositor Pere Vallibera.

FESTA DE SANT SEBASTIÀ, MARTIR. Al matí: A les 9 s'organisa la Professó, portant el Sant en la penya propia o acomodada per a totes les professions i quant arriba a la Creu de la Sra, se jira a la dreta i prenent el camí que hi ha sobre les terres de la Rectoria se va pujant fins a trobar la creu de justa anomenada de Sant Isidro, que esta al costat part alta del entroncament dels camins de Piera per la Creu trencada i el que va a cal Nus, cal Farroguet i també a can Prats, cantantse a la anada o pujada l'himne del Comu de Martres Dies Sursum militum etc. i al arribar a la citada Creu s'entona el Te Deum, igual que en la professó de Sant Antoni i en la Iglesia se canten els Goigs, se coloca el Sant al Altar Major sota dosser vermell i comença la Missa Solemne, en tot igual en la festa precedent.

(Segueix en un altre apartat)

El dia de Sant Sebastià es festa per aquesta població, segons se despren de la CONSUETA escrita per Mossen Bauçill, Rector, ja de temps immemorial aquesta població ha fet festa per la diada de Sant Sebastià però l'any 1864 se renovà el vot amb motiu del Colera ja que's donà el cas de que mentres en els pobles veïns com Gelida, Masquefa, Sant Sadurn, etc. hi hagueren algunes invasions i casi totes seguides de defunció a Sant Llorenç no hi va haver ni en el poble ni en Sant Joan Zamora que alleshores encara formava part de la Parroquia, ni en les poques cases del barri de La Beguda que per ser del municipi també dependien de la Parroquia, ni hi va haver cap apetat del Colera. Una pobre dona que venint de Barcelona se dirigia a Igualada al arribar a la Beguda se sentí presa del mal i tingué de sorprendre al viatge, agravant-se de tal modo allí va morir, no encomenant-se el mal ningú, per lo que's resolgué com queda dit renovar la promesa de considerar lo dia de Sant Sebastià com FESTA VOTIVA.

(Sense Letrinal)

Pux noble sai sant va'lor va'tre cor seu pre mo'bra; Si'ac
non bon prote'tor, m'grar sant se'bastià
Va'tre pare es de Nar'bo'na, va'ha ma're es mi'la me'ca,
el lli'mat ge'ús a'bo'na pux sou de l'alt'ra noble'ca. (A la
Per ai'xò l'Empe'ra'dor us no'me'ca ca'pità si' au' -' (A la tornada)

R. Vives i Sabatí imprimí a la Rbla. de la Pau n. 28, de Vilanova i la Geltrú.
JUSTIFICACIO: 3 exemplars en pergamí, pintats, signats i numerats, 5 exemplars en cartolina blanca de fil, pintats, signats i numerats. 100 exemplars en paper « Castell », signats i numerats. 100 exemplars amb l'orla de color i numerats. 450 exemplars de caràcter popular.

Dipòsit legal B. 11239-1979

En la Col·lecció de Goigs de l'impressor, aquests porten el número 1028.